לישני הא רבי יוסי הגלילי הא רבנן: (*אמר ליה) מתנות כהונה קאמרת, שאני מתנות כהונה דכי קא זכו משלחן גבוה קא זכו: גופא "ומעלה מעל בה'" לרבות קדשים קלים שהם ממונו דברי רבי יוסי הגלילי בן עזאי אומר לרבות את השלמים אבא יוסי בן דוסתאי אומר לא אמר בן עזאי אלא בבכור בלבד אמר מר בן עזאי אומר לרבות את השלמים למעוטי מאי אילימא למעוטי בכור, השתא ומה שלמים שטעונים סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק אמרת ממון בעלים הוא בבכור מבעיא אלא אמר רבי יוחנן למעוטי מעשר כדתניא* בבכור נאמר "לא תפדה" ונמכר תם חי ובעל מום חי ושחוט במעשר נאמר "לא יגאל" ואינו נמכר לא חי ולא שחוט לא תם ולא בעל מום רבינא מתני לה אסיפא אבא יוסי בן דוסתאי אומר לא אמר בן עזאי אלא בבכור בלבד למעוטי מאי אילימא למעוטי שלמים השתא ומה בכור שקדוש מרחם ממונו הוא, שלמים מבעיא אמר רבי יוחנן למעוטי מעשר כדתניא בבכור נאמר "לא תפדה" ונמכר תם חי ובעל מום חי ושחוט במעשר נאמר "לא יגאל" ואינו נמכר לא חי ולא שחוט לא תם ולא בעל מום הא "בבכור בלבד" קאמר, קשיא. רבא אמר מאי "נכסים שאין בהן מעילה" נכסים שאין בהן דין מעילה ומאי נינהו דהדיוט, וליתני דהדיוט? קשיא/ אמר רבי אבא "שלמים שהזיקו גובה מבשרן ואינו גובה מאימוריהן" פשיטא, אימורין לגבוה סלקי! לא צריכא *(לגובה) מבשרן כנגד אימורים, אליבא דמאן אי אליבא דרבנן פשיטא הא אמרי כי ליכא לאשתלומי מהאי לא משתלמא מהאי ואי אליבא דרבי נתן *הא אמר כי ליכא לאשתלומי מהאי משתלם מהאי? אי בעית אימא רבי נתן, אי בעית אימא רבנן: אי בעית אימא רבנן ה"מ בתרי גופי אבל בחד גופא מצי אמר ליה "מכל היכא דבעינן משתלמנא" אי בעית אימא רבי נתן, התם הוא *דאמר ליה בעל שור לבעל הבור "אנא תוראי בבירך אשכחתיה, מאי דלית לי לאשתלומי מהאך משתלימנא מינך" אבל

ויקרא ה · במדבר יח · ויקרא כז

תורה אור

לישני · רבינא: **הא רבי יוסי הגלילי** · ורב נחמן דאמר כרבנן: **מתנות כהונה קאמרת** · בכור מעשרים וארבע מתנות כהונה והלכך אוקמה רבינא להא דרב נחמן כר"י הגלילי דאיהו נמי מודה בהא דכל זמן שהבית קיים משולחן גבוה זכו להו כהנים ואפילו מחיים, וכי קאמר רבי יוסי הגלילי "ממון בעלים הן" בשלמים קאמר, דבעלים ישראל לא זכו להו מחיים משלחן גבוה, והא דתירץ רבינא לרבי יוסי הגלילי בבכור בחוצה לארץ ולא תירץ בשלמים משום דסיפא דברייתא מוכיח דבבכור קמיירי דקתני "לא אמר בן עזאי אלא בבכור" ובן עזאי מילתיה דרבי יוסי קמפרש ולקמיה מפרש מילתיה: **שלמים** · שטעונין סמיכה ונסכים מנחת נסכים שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל ועשרון לכבש כדמפרש במנחות בפ' *כל [המנחות] (דף סא) אבל בכור לא: **בכור מבעיא** · ובבכור בחוצה לארץ קאמר דכיון דלאו להקרבה קאי לא זכו ליה משלחן גבוה דלא חזי לגבוה: **למעוטי מעשר בהמה** · שאע"פ שהוא קרב שלמים כדאמרינן בפ' בתרא דבכורות (דף ס·) אפי' הכי לא הוי מחיים ממון בעלים כשלמים: **בבכור** · תם נאמר "אך בכור שור וגו' לא תפדה" פדיון הוא דלית ליה דליפוק מקדושת בכור למכור באיטלז ולישקול בליטרא אבל נמכר הוא חי ולוקח יאכלנו בקדושתו כשיומם או אם הבית קיים יקריבנו: **במעשר נאמר "לא יגאל"** · וגמרינן בבכורות בפ' [חמישי] (דף נב·) האי "לא יגאל" מלא יגאל דחרמים דכתיב בהן לא ימכר ולא יגאל מה להלן מכירה עמו אף כאן מכירה עמו הלכך אינו נמכר לא חי ולא שחוט כו' אלמא לאו ממון בעלים הוא: **רבא אמר** · מעילה דמתניתין לא תידוק מיניה "הא מקדש קדשי' אלא ה"ק שאין בהן דין מעילה שאין בהם שום קדושה לשמים, דבקדושת שמים שייכא דין מעילה כגון קדשי קדשים: **ומאי נינהו** · כגון נכסים דהדיוט: **גובה** · חצי נזקו מבשרו דנזק שור תם משתלם מגופו: **לא צריכא** · הא דקתני אינו גובה מאימורין הא קמ"ל דאין גובה מבשרו כנגד אימורין כגון שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים אינו גובה אלא מאה דמי בשרו אף על גב דלא הוי מנה שלם ודמי חצי אימורין לא ישתלם מדמי חצי האחר של בשר: **אי אליבא דרבנן** · דפליגי עליה דרבי נתן בפרק שור שנגח את הפרה (דף נג·) גבי שור שדחף את חבירו לבור [*ואמרינן] בתם בעל השור משלם רביע ובעל הבור פטור מפני שזה הפילו ובמועד בעל השור משלם חצי ובעל הבור פטור אלמא כי ליכא לאשתלומי מבעל השור לא משתלם מבעל הבור ואע"פ שבו כמלא הנזק ופשיטא דאינו גובה מבשרן כנגד אימוריהן: **ואי אליבא דרבי נתן הא אמר כי ליכא לאשתלומי** · מבעל השור משתלם מבעל הבור דאמר בתם בעל השור משלם רביע ובעל הבור שלשה חלקים ובמועד בעל השור משלם מחצה ובעל הבור מחצה והכא נמי אמאי אינו גובה מבשרן כנגד אימוריהן הא הכא נמי תרווייהו אזיק חלק גבוה וחלק הדיוט וספרים דכתיב בהן אע"ג דהיכא לאשתלומי מהאי משתלם מהאי שבשתא היא דהתם לא מצינו לאוקמי הכי: **הני מילי** · דלא אמרינן כי ליכא לאשתלומי מהאי ליכא לשתלם מהאי: **בתרי גופי** · כגון שור ובור: **אבל בחד גופא** · אי לא אשמעינן ר' אבא דאינו גובה מאימוריהן הוה אמינא דמצי א"ל מכל היכא דבעינא משתלמנא: **התם הוא דאמר ליה בעל השור** · ההרוג לבעל הבור: **"אנא תוראי בבירך אשכחתיה** · מת "הלכך כל הנזק עליך ומה דלית לי לאשתלומי מבעל השור משתלימנא אם תם הוא משלם רביע דאפילו הזיקו הוא לבדו לא היה משלם אלא חצי נזק ועכשיו שיש אחר עמו ישלם רביע, והשאר משתלימנא מינך":

אי אליבא דרבנן · פי' בקונט' אי אליבא דרבנן דפליגי עליה דרבי נתן בפ' הפרה (לקמן נג· ושם) גבי שור שדחף חבירו לבור ואמר [בתם] דבעל השור משלם מחצה ובעל הבור פטור אלמא כי ליכא לאשתלומי מבעל השור לא משתלם מבעל הבור ואע"ג שבו כמלא ההיזק ופשיטא דאין גובה מבשרו כנגד אימורין עכ"ל משמע מפירושו שהשור עושה כל ההיזק ובעל הבור אין עושה כלום הלכך שור מועד משלם נזק שלם ותם חצי נזק ולכך לא מצי למידק אלא מתם ולא ממועד וכן פי' בהדיא לקמן בפ' הפרה (שם ד"ה את) וז"ל אבל רבנן בתר מעיקרא אזלי וסברי דבעל השור כוליה היזקא קעביד הלכך במועד בעל השור משלם נ"ש ובתם משלם חצי נזק (ובעל השור) ופלגא מפסיד וקשה לר"י היכי דייק דאין גובה מבשרם כנגד אימוריהן מדלא משתלם מבעל הבור כלום בתם שמפסיד פלגא דהתם משום שהבור לא עשה ההיזק כלל אבל בשלמים שהבשר עשה כמו כן היזק כיון דליכא לאשתלומי מאימורין משתלם מן הבשר דעל כרחך ס"ל השתא שנים שהזיקו האי כוליה היזקא עבד והאי כוליה היזקא עבד כיון דלא אסיק אדעתיה טעמא דתוראי בבירך אשכחתיה דהאי כל חד וחד פלגא היזקא עבד למה ישלם בתם לרבי נתן בעל הבור שלשה חלקים דהיינו יותר ממה שהזיקו ובלא טעם אין לנו לומר כדמוכח בהפרה ועוד מנא ליה לגמרא דלרבנן בתם משלם בעל השור מחצה ובעל הבור פטור דלמא בתם בעל השור משלם מחצה ובעל הבור משלם מחצה ורבנן דאמרי ובעל הבור פטור איירי במועד ונראה לר"י דרבנן דאמרי בעל השור חייב ובעל הבור פטור היינו דבעל השור משלם מחצה במועד ובתם רביע ובעל הבור פטור לגמרי שלא חייב הכתוב בור אלא היכא דנפל ממילא דכתיב ונפל שמה שור אבל אם אחרים מפילים אותו בבור פטור בעל הבור והכא ה"פ הא אמרי כי ליכא לאשתלומי מבעל הבור לא משתלם מבעל השור אע"ג דס"ל האי כולא היזקא עבד והאי כו' ופשיטא דאין גובה מבשרן כנגד אימוריהן ומאי קמ"ל רבי אבא וא"ת מנליה דהא דקאמרי רבנן ובעל השור חייב לאו היינו דחייב הכל וי"ל דאי הוו פליגי רבי נתן ורבנן בתשלומי השור הוה להו לפרש ומדלא פירשו ש"מ מודו לרבי נתן בהא ועוד דאם איתא דמחייבי רבנן הכל לבעל השור ה"ל לר' נתן למימר דאין משלם אלא מחצה: **אנא** תוראי בבירך אשכחתיה · ודוקא גבי בור קאמר דמשלם אע"ג דכל חד וחד כולא היזקא עבד שייך לחלק בין שור לבור מהאי טעמא ומיהו כיון דידע טעם דתוראי בבירך אשכחתיה מצי למסבר נמי דכל חד וחד פלגא דהיזקא עבד כדאמרינן בהפרה (שם) ושם אפרש בע"ה: אמר

רבינו חננאל

אלא הכי קאמר אפילו תימא ר' יוסי הגלילי ושאני מתנות כהונה דמשלחן גבוה קא זכו. לפיכך אינו ממונם וכי קאמר ר' יוסי הגלילי בקדשים קלים שלו כגון זבחי שלמים שלו. גופה ומעלה מעל בה' לרבות קדשים קלים שהן ממונו דברי ר' יוסי הגלילי פי' לרבות כל קדשים קלים בן עזאי אומר לרבות שלמים · ואמרי' בן עזאי למעוטי מאי אילימא למעוטי בכור שאינו ממונו השתא שלמים שטעונין סמיכה ונסכין ותנופת חזה ושוק אמרת ממוניה הוא בכור מיבעיא. אמר ר' יוחנן למעוטי מעשר וכדתניא בבכור נאמר לא תפדה ונמכר הוא אוקמוה בתחלת תמורה בבעל מום. במעשר נאמר לא יגאל ואינו נמכר כלל כו' רבינא מתני אסיפא אבא יוסי בן דוסתאי אמר לא אמר בן עזאי אלא בבכור בלבד למעוטי מאי אילימא למעוטי שלמים כו' ואוקמ' ר' יוחנן למעוטי מעשר וכדתניא וכו' ועלתה בקשיא. רבא אמר מאי שאין בהן מעילה שאין בהם דין מעילה ומאי [נינהו] נכסי הדיוט. ואקשי' עליה וליתני נכסין של הדיוט קשיא. אמר רבא שלמים שהזיקו לדברי ר' יוסי הגלילי גובה מבשרן ולא מאימוריהן כו' כיון שאמר קדשים קלים ממון בעלים הן והמזיקן חייב לשלם הוצרך לומר כך אם הזיקו הן חייבין פי' שור של שלמים שחבל בשור של חולין בק' כספים חצי הנזק נ' כספים יכול למימר ליה המזיק תרי שותפי אנן בהא תורא בשרא דידי ותרבא דהקדש אנא משלימנא לך מן הבשר מנתא דמטי לי לפום חושבנא ודהקדש מטי לך או דלמא מצי אמר ליה נ' זוזי כולהו מבשרא משתלמנא דהא לא יכילנא לאשתלומי מן האימורין דלגבוה סלקי שקילנא כל קבל מנתא דמטי להו לאימורין לשלומי מבשרא ואי לא שוה הב לי בשרא אחרינא דהא את מתכפר באימורין. ואמרי אליבא דמאן

אמר רבא להא שמעתא דשלמים שהזיקו כו' אי אליבא דרבנן פשוטה היא. אי אליבא דר' נתן פשוטה היא. והלוקחם בפ' שור שנגח את הפרה בסופו ואני עתיד לפרשו שם באר היטב.

אמר

עין משפט נר מצוה

קכה א מיי' פי"ג מהל' מעשה קרבנות הל' ו סמג עשין קפג:

קכו ב מיי' שם פ"ג הל' ג סמג שם:

קכז ג מיי' פ"ט שם הלכה ו:

קכח ד מיי' פ"ו מהל' בכורות הל' ה ו סמג עשין ריב ולאוין שדמ:

קכט ה ו מיי' פ"ח מהל' נזקי ממון הלכה ב ג:

[צריך תיקון ועי' במהרש"א תג' אמר לך]

[נ"ל שתי מדות נ:]

תמורה ה: ח: בכורות נא:נג.

גליון הש"ס

גמרא אליבא דרבנן פשיטא· עי' לקמן נג ע"ב תוס' ד"ה כרבנן ול"עהא:

צ"ל לגבות יעב"ץ

[לקמן נג.]

[שם]

עיין מהרש"א

נושא

ג' נדרות תנאים בגדות הפסוק "ומעלה מעל בה'" וכחש בעמיתו בפקדון (כפירת ממון) ביחס לקדשים (קלים)

מבנה

"למיעוטי מאי"

"למיעוטי מעשר"

נושא/מבנה

1 - שלמים שהזיקו

2 - תת נושא

ר' יוחנן